

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.224/2019/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Gál Attila előadó bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Magyar Tivadar ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Rajmon Balázs ügyvéd

A per tárgya: közalkalmazotti rendkívüli lemondás
jogellenességének jogkövetkezményei megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.118/2019/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.35/2018/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mf.20.118/2019/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 200.000 (kettőszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 134.000 (százharmincnégyezer) forint eljárási illetéket a az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a felperes alkalmazásában állt közalkalmazotti jogviszony keretében szülés-nőgyógyász főorvos munkakörben, osztályvezetői megbízással. 2018. január 17. napjával az alperes osztályvezetői megbízását a felperes visszavonta azzal az indokkal, hogy a 2017. december 17-i szüléssel kapcsolatban az alperes olyan orvosi és etikai hibát követett el, melyre tekintettel a kórház vezetője elvesztette benne a bizalmát. Az alperes a vezetői megbízás visszavonásának következményeként a folyamatban lévő gyógyszerkutatási kísérletekben ezután már nem vehetett részt.
- [2] 2018. január 17-én megtartott osztályértekezleten az alperes az osztály dolgozói előtt kifejtette a vitatott szüléssel kapcsolatos szakmai álláspontját. A vezetői megbízás visszavonásával kapcsolatban kérte a felperestől az írásos indokolást, mely kötelezettségének a felperes január 26-án eleget tett. Az alperes a vezetői megbízás visszavonását az írásbeli indokolást követően a bíróság előtt nem támadta meg.
- [3] Az alperes 2018. január 17-ét megelőzően - pontosan meg nem határozható időpontban - a kórház által szervezett konferencia e-mail címére küldött levelezési fiók tartalmát mások számára hozzáférhetetlenné tette. A felperes utasítására 2018. január 18-án az informatikai osztály az alperes informatikai jogosultságát inaktívvá tette a klinikai rendszerben, valamint az alperes nevét és fényképét a kórház honlapjáról is törölte.
- [4] Az alperes 2018. január 23-án és 24-én készenléti ügyeletet látott el, majd észlelte, hogy az informatikai rendszerhez biztosított hozzáférése nem működik. Január 24-én a felperes kérésre, de a saját elhatározásából szabadságra ment.
- [5] 2018. február 2-án és 5-én e-mailben magyarázatot kért azzal kapcsolatban, hogy miért nincs hozzáférése az informatikai rendszerhez, miért törölték a kórház honlapjáról, azonban erre a megkeresésre a felperes február 14-én úgy reagált, hogy a vezetői megbízás visszavonását fenntartotta.
- [6] Az alperes rendkívüli a lemondását 2018. február 15-én - február 22-i hatállyal - tette meg a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 29. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Lemondását a következőkkel indokolta: a felperes együttműködési kötelezettségét megsértette az eset kivizsgálásával kapcsolatban, nem tette lehetővé, hogy álláspontját szakmai vita

keretében megvédhesse; a részére szabadságot rendeltek el; műtéteit nem végezhetette el, szülést nem vezethetett le; a kórház informatikai rendszeréből, továbbá az általa vezetett gyógyszerkísérleti tanulmányból kizárták, valamint törölték a kórház orvosainak a honlapon található listájáról; az erre vonatkozó e-mailjeire nem válaszoltak; új munkaköri leírást a részére nem adtak. A munkáltatói egyeztetést elutasító levél kapcsán az „emelt fővel történő munkavégzést” a felperes nem tette számára lehetővé, így az együttműködés teljes hiánya, „a félinformációkkal felhergelt” munkahelyi közösség és a kórház vezetésének vele szemben tanúsított rosszhiszemű eljárása, a szakmai megaláztatás miatt lehetetlenné vált a közalkalmazotti jogviszony fenntartása.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében kérte az alperes a felmondási idejére járó távolléti díjnak, 8 x 670.500 forintnak, mindösszesen 5.364.000 forintnak a megfizetésére kötelezését a rendkívüli lemondás jogellenességére hivatkozással. A kérelmét a bíróság anyagi pervezetésének következtében megváltoztatta és két havi, azaz mindösszesen 1.340.000 forintra leszállította a perfelvétel lezárását megelőzően. A kereset indokául előadta, hogy a felperes magatartása nem alapozta meg a rendkívüli lemondást, az nem volt szakmaiatlan, és nem nélkülözte az együttműködést sem. Nem vitatta, hogy az alperes a felperes kérelmére volt szabadságon, azonban vitatta, hogy az osztály dolgozóinak felháborodását a felperes idézte volna elő.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette részletesen az indokait, többek között azt is, hogy a felperesnek az a magatartása, hogy az osztályra sem műtét, sem szülés levezetése érdekében nem mehetett be, és az előjegyzett műtéteinek törlésére szólították fel, olyan volt, amely a munkavégzését ellehetetlenítette, továbbá az is, hogy a kórház számítástechnikai rendszeréhez történő hozzáférését letiltották, és a honlapról törölték. Ezen indokot megjelölte a rendkívüli lemondásában is, tehát nem kizárólag a vezetői megbízás jogszerűtlen visszavonása képezte annak okát.
- [9] A felperes válasziratában előadta, hogy a vezetői megbízás visszavonásával kapcsolatban az alperes jogorvoslati lehetőségről tájékoztatást kapott, azzal nem élt a kórház számítástechnikai rendszeréből történő letiltásra úgy nyilatkozott, hogy az alperest onnan nem törölték, csupán az osztályvezetői megbízásának tényét, az alperes pedig a gyógyszerkutatási kísérletet maga törölte az osztály dolgozóival.
- Az alperes írásbeli viszontválaszában kiemelte, hogy a felperes ellenkérelmére adott nyilatkozatainak tartalma ellentétben áll a kereseti kérelemben foglaltakkal és döntő többségében önmagának is

ellentmond.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.35/2018/27. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel fizessen meg a felperesnek 1.341.000 forintot, annak a törvényes kamatát, valamint rendelkezett az eljárási költségről, illetve az illetékről is. A bíróság az ítélet indokolásában tételesen megvizsgálta, hogy a rendkívüli lemondásban megjelölt okok megfelelnek-e a jogszabályban meghatározott követelményeknek. Rögzítette, hogy a vezetői megbízás visszavonásának jogszerűsége és annak körülményei nem képezték a peres eljárás tárgyát, mivel az alperes a bíróság előtt azt nem támadta meg. Kifejtette, hogy az alperes a felperes kérésére, de nem munkáltatói kényszer és kötelezés eredményeként ment szabadságra, a gyógyszerkísérletekből való törlés pedig a vezetői megbízás visszavonásának volt a következménye tekintettel arra, hogy a gyógyszerkísérletek a vezetői munkakörhöz kapcsolódtak. Nem tekintette a rendkívüli lemondás okszerű indokának, hogy az alperes a szabadsága alatt - amikor munkavégzésre nem volt köteles - a betervezett műtéteket és szüléseket nem végezhetette el.
- [11] Rögzítette, hogy nem bizonyította eredménnyel az alperes, hogy a kórház területére - a munkavégzési helyére - munkáltatói intézkedés eredményeképpen nem jutott be, mivel személyes előadásában úgy nyilatkozott, hogy oda előző jogi képviselőjének tanácsára nem ment be. A honlapról való törléssel kapcsolatban kifejtette, hogy az alperes oldaláról ez nem tette lehetetlenné a munkavégzést és a jogviszony fenntartását éppúgy, mint az új munkaköri leírás hiánya sem, mivel ezek az okok nem tekinthetők olyan súlyos kötelezettségszegésnek, amely a munkavégzést lehetetlenné teszi, így a rendkívüli lemondás alapjául sem szolgálhatnak. A felperes által keltett hangulatkeltéssel kapcsolatos indokra az alperes csupán nyilatkozott, azonban bizonyítási indítványt nem ajánlott fel.
- [12] Az alperest a kórház informatikai rendszeréből 2018. január 18-án törölték, és ennek következtében nem tudta elvégezni az orvosi munka adminisztratív részét. Ennek azonban az volt az előzménye, hogy az alperes átmentette a kórház által szervezett orvosi konferenciával kapcsolatos e-mail címre érkezett dokumentumokat azért, hogy a kórház vezetősége ahhoz ne férjen hozzá, csak majd ha a kedvezők lecsillapodnak. Kiemelte, hogy az alperes a rendszerből való törlését követően ügyeletet látott el, műtétet végzett, majd 2018. február 22-ig a rendkívüli lemondásáig szabadságon volt. A szabadság tényére, valamint arra, hogy a munkáltatónak a jogosultság visszaállításáról a szabadság időtartama alatt ténylegesen nem kellett intézkednie, nem volt megállapítható, hogy az alperes tényleges munkavégzését ezen intézkedés lehetetlenné

tette volna. Ez alapján az informatikai rendszerből való letiltási okot valósnak találta a bíróság, azonban azt nem minősítette okszerűnek.

- [13] Az ítélettel szemben az alperes által benyújtott fellebbezés alapján eljárva a Balassagyarmati Törvényszék 2019. május 7-én 15.Mf.20.118/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította. Rendelkezett a perköltség, valamint az illeték viseléséről is.
- [14] A törvényszék ítélete indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bírósággal egyezően vizsgálta, hogy az alperes által rendkívüli lemondásban megjelölt indokok valósak, okszerűek és a rendkívüli lemondást megalapozó okok-e. Kifejtette, hogy az okokat az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta, mindegyik vonatkozásában a felajánlott bizonyítást lefolytatta, azt részletesen indokolta, és az indokolással - az alperesnek az informatikai rendszerből történő kizárásával kapcsolatos indokolás kivételével - a törvényszék egyetértett.
- [15] A számítástechnikai rendszerből történő kizárással kapcsolatban kiegészítette a tényállást azzal, hogy az elsőfokú eljárásban meghallgatott **Cs... G...** tanú nyilatkozatából megállapítható, hogy 2018. január 18-án vezetői utasításra törölték az alperes hozzáférését a klinikai rendszerből, de arra, hogy a honlapról és az osztály dolgozói közül is törölje, utasítást nem kapott. A törlés inaktívvá tételt jelent, amely néhány kattintással visszaállítható lett volna, erre azonban nem került sor. Az utasítás arra sem vonatkozott, hogy a letiltás milyen időtartamig álljon fenn, így ez azt eredményezte, hogy az alperes az informatikai rendszerhez nem tudott hozzáférni. A tanú arra sem kapott utasítást, hogy ezt az intézkedést az alperessel közölje.
- [16] Rögzítette a törvényszék, hogy az alperes ellenkérelmében részletesen kitért a számítástechnikai nyilvántartási rendszerből történő törlésre, a hozzáférési jogának a letiltására, amellyel álláspontja szerint a munkavégzést a kórház ellehetetlenítette. A felperes a bíróság felhívására benyújtott válasziratában úgy nyilatkozott, hogy a kórház az alperest a számítástechnikai rendszerből nem törölte, csak az osztályvezetői megbízását. Az alperes a bíróság felhívására viszontválaszában fenntartotta korábbi álláspontját, ezzel kapcsolatosan tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő. A felek a perfelvételi tárgyalás lezárásáig e körben az írásbeli nyilatkozattól eltérő nyilatkozatot nem tettek.
- [17] A perben az alperes bizonyította, hogy a számítástechnikai rendszerből történő törlése megtörtént, a számítástechnikai rendszerhez való hozzáférése lehetetlenné vált, és ez az intézkedés munkáltatói utasításra történt.
- [18] A felperes a 2018. november 27-én a bíróság felhívása nélkül benyújtott beadványában előadta, hogy az alperes klinikai informatikai rendszerből törlése azért történt, mert az alperes a tervezett kongresszus anyagával kapcsolatos adatvesztést okozott,

amely miatt a kongresszus elmaradt. Ezen az érdemi tárgyaláson a tanács elnöke tájékoztatta a felperest, hogy a 2018. november 27-én érkezett irat a perköltség felszámítását tartalmazó irat kivételével hatálytalan, azonban a felperes erre úgy nyilatkozott, hogy ezen iratot nem tekinti keresetmódosítási indítványnak, azt nem ilyen céllal nyújtotta be.

- [19] A felperes 2018. december 21-én kelt és a bíróságon 27-én iktatott írásbeli beadványa indokául ismét előadta, hogy az alperes klinikai számítástechnikai rendszerből kizárása egy további károkozás megelőzése érdekében történt, mivel az alperes a felperes részére érkezett kongresszusi anyagot törölte a rendszerből. Kifejtette, hogy ez az intézkedése azonban nem tette lehetetlenné a munkavégzést, mivel január 20-án és 22-én az alperes még műtétet végzett, és 26-án amikor észlelte, hogy nem tud a rendszerbe belépni, azt nem kifogásolta. Rögzítette, hogy a rendkívüli lemondásban erre már nem is hivatkozhatott, mivel erről a körülményről már lényegesen korábban tudomása volt. A felperes a tanács elnökének kérdésére előadta az elsőfokú eljárásban, hogy utólagos bizonyítás felvételét nem látja indokoltnak, az általa benyújtott előkészítő iratot annak alátámasztására készítette, hogy az alperes rendkívüli lemondásában foglaltak bizonyítatlanok maradtak.
- [20] A törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2017. évi CXXX. törvény (Pp.) 201. § (3), 203. § (1), 215. § (1) bekezdésére hivatkozva rögzítette, hogy a felperes sem kereseti kérelmében, sem egyéb perfelvételi iratban nem cáfolta meg az alperes rendkívüli lemondásában megjelölt azon lemondási ok valódiságát, hogy a felperes az alperest a klinikai informatikai rendszer használatából kizárta, mely lehetetlenné tette számára a jogszabályok szerinti munkavégzést. Rögzítette, hogy ez az indok súlyosnak minősül, amely a rendkívüli lemondás alapjául szolgálhat. A lemondási indokok közül, amennyiben egy is valós, okszerűnek és alaposnak minősül, akkor a rendkívüli lemondás jogszerűsége megalapozott.
- [21] Kifejtette, hogy nem kellett megvizsgálnia, hogy indokolt volt-e a felperes részéről az informatikai rendszerből történő kizárás, mivel ez a hivatkozás azért nem képezte az eljárás tárgyát, mert egy olyan beadványban történt, amely az eljárási jog szabályai szerint hatálytalan. Erről az elsőfokú bíróság a felperest tájékoztatta, aki ezt követően sem kívánt a keresetén változtatni.
- [22] Megállapította, hogy a felperes sem a perfelvételi szakban, sem a későbbiekben keresetváltoztatással nem élt. Azt a tényállítást, hogy az alperes számítástechnikai rendszerből kizárása olyan alapos indokkal történt volna, amely az alperes részéről az erre alapított rendkívüli felmondást nem alapozza, meg hatálytalan iratban terjesztette elő, a bíróság nem vehette figyelembe. Emiatt nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes ezt a lemondási okot határidőben jelölte-e meg, mivel joghatályosan a felperes erre nem hivatkozott. Azt a tényt, hogy a számítástechnikai rendszerből az alperest kizárták, ő maga eredménnyel bizonyította, amely olyan

súlyos hátrány, amely megalapozza önmagában is a rendkívüli lemondás jogszerűségét.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a „jogszabályoknak megfelelő” határozat hozatalát kérte azzal, hogy állapítsa meg a Kúria az alperes azonnali hatályú lemondásának jogellenességét, és kötelezze a módosított kereseti kérelemnek megfelelően 1.340.000 forint és annak kamatai megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perköltség viselésére is. Megsértett jogszabályhelyként a Kjt. 29. § (1) bekezdés b) pontját, illetve a Kjt. 29. § (2) bekezdését jelölte meg.
- [24] Az alperes azonnali az hatályú lemondás okai közül csupán azt az okot találta a törvényszék okszerűnek, amely szerint a klinikai informatikai rendszerből az alperest kizárták. Ennek a ténye nem volt vitatott az eljárás során, és ennek a kiváltó okát is feltárták. Az alperes a kongresszusi anyagot hozzáférhetetlenné tette, ezért történt a felperes részéről válaszlépésként a klinikai rendszerből történő kizárás. Az orvosi munkavégzést ez nem lehetetleníti el, az orvosi tevékenység továbbra is folytatható, mint ahogy a klinikai rendszer bevezetése előtt is folytatható volt papír alapon. Az orvosi, a konkrét gyógyító tevékenység végzésének nem képezi akadályát a klinikai rendszer használatának hiánya. Ezt bizonyítja az is, hogy az alperes a klinikai rendszerből való kizárását követően munkát végzett, ügyeletet adott és még műtött is.
- [25] Álláspontja szerint törvénysértő a törvényszék ítélete azért is, mivel a bírói gyakorlat az azonnali hatályú lemondás okaként csak olyan indokot fogad el, amely objektíve alkalmas a jogviszony lehetetlenülésére. Az általános bírói gyakorlat értelmében a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tevő magatartás akkor sem lehet a jogviszony azonnali hatályú megszüntetésének jogszerű indoka, ha emiatt nemcsak a másik fél véleménye szerint lehetetlen az adott körülmények között a jogviszony fenntartása, hanem a hivatkozott magatartás objektíve teszi folytathatatlanná a jogviszonyt. A munkavégzés azonban nem vált objektíve lehetetlenné, hiszen az alperes a kizárását követően munkát végzett, senkinek nem jelezte, hogy az őt akadályozná.
- [26] Kifejtette, hogy a Kjt. 29. § (2) bekezdésének megfelelően a törvényszék nem vizsgálta a lemondás elkésettségét. Az alperes az azonnali hatályú lemondás fő indokaként az egyeztetés elutasítását jelölte meg, amelyről 2018. február 14-én szerzett tudomást, és innen számított 15 nap állt rendelkezésre a lemondási jog gyakorlására. Az eljárásban megállapították, hogy az alperes többi indoka nem képezhetette a rendkívüli lemondás tárgyát. A törvényszék abban látta a rendkívüli lemondás jogszerű indokát, hogy az

alperest január 18-án kizárták a medikai rendszerből. Az alperes ezt követően január 22-én, 23-án és 24-én is végzett munkát, így erről tudomást szerzett. A 15 napos határidőt megalapozó azonnali hatályú lemondási ok nem áll fenn, így a korábbi okokra vonatkozó „okozati lánc első szeme” nem lehet hivatkozási alap, mert az 15 napon túl történt, tehát elkészt.

- [27] Az alperes ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn és a felperes felülvizsgálati kérelmét utasítsa el, valamint kötelezze 200.000 forint perköltség megfizetésére azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére nem köteles.
- [28] Előadta, hogy a másodfokú ítélet indokolása szerint a felperes az informatikai rendszerből való törlést, mint lemondási ok jogszerűségét és megalapozottságát a kereseti kérelmében nem vitatta, és nem is érintette. A bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy a számítástechnikai nyilvántartási rendszerből történő törlése az alperesnek a kórházi munkavégzését ellehetetlenítette. Röviden utalt arra, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 136. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a beteg vizsgálatával és gyógykezelésével kapcsolatos adatokat az egészségügyi dokumentáció tartalmazza. Ezt úgy kell vezetni, hogy az a valóságnak megfelelően tükrözze az ellátás folyamatát.
- [29] Az elkésztéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az ezzel kapcsolatban a felperes a perfelvételi szakban és a későbbiekben sem nyilatkozott, így ez a felülvizsgálati indítvány tárgyát sem képezheti. A munkáltató folyamatos kötelezettségszegésére alapított rendkívüli lemondás esetén az alperes határidőben gyakorolta a rendkívüli lemondással kapcsolatos jogát a legutolsó jogsértéstől számított 15 napon belül.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [30] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [31] A Pp. 423. § (1) bekezdés alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.
- [32] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárásjogi, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.
- [33] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. polgári jogegységi határozat folytán a Pp. alkalmazása körében megfelelően

irányadó a 1/2016. (II. 15.) PK vélemény, melynek 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.

- [34] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem hivatkozott a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakra, így jelen eljárásban a jogerős ítélet szerinti tényállás volt irányadó.
- [35] A felperes a Kjt. 29. § (1) bekezdésének b) pontját jelölte meg az egyik jogszabálysértésként.
- [36] A Kjt. 29. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendkívüli lemondással a közalkalmazott közalkalmazotti jogviszonyát akkor szüntetheti meg, ha a munkáltató olyan magatartást tanúsít, amely a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az indokolásból a rendkívüli lemondás okának világosan ki kell tűnnie, vita esetén a rendkívüli lemondás indokának valóságát és okszerűségét a közalkalmazottnak kell bizonyítania.
- [37] A jogerős ítélet a felmondási okok közül az alperes informatikai rendszerből történő kizárását találta valósnak és okszerűnek. Helytállónan fejtette ki a törvényszék, hogy az informatikai rendszerből történő kizárást az alperes az eljárás során bizonyította, a kizárás indokát pedig hatálytalan beadványban fejtette ki a felperes, így az nem volt vizsgálható.
- [38] Megalapozottan hivatkozott az alperes arra, hogy a klinikai informatikai rendszerből történő kizárása miatt a munkavégzése nem tekinthető teljes körűnek és jogszerűnek, ugyanis a munkája nem kizárólagosan a gyógyításra korlátozódott, hanem annak pontos dokumentálására, a gyógykezelésekkel és a beteg állapotával, vizsgálatával kapcsolatos adatok rögzítésére is kiterjedt. Amennyiben az adminisztrációs kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a munkáját nem tudja hiánytalanul, pontosan és a jogszabályoknak megfelelően elvégezni. Ebből következően az informatikai rendszerből történő kizárás súlyos indoknak minősül, amely a rendkívüli lemondás okszerű és alapos indokául szolgált.
- [39] Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy amennyiben a lemondási okok közül egy is valósnak, okszerűnek és alaposnak minősül, a rendkívüli lemondás jogszerűsége megalapozott (MD I. 221., illetve MDI.222.). Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság helytállónan értékelte az alperes klinikai informatikai rendszerből történő kizárását, mint rendkívüli lemondásra alapot adó okot, és ezáltal helyes következtetésre jutott.
- [40] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kjt. 29. § (2) bekezdését is megjelölte, mely szerint a rendkívüli lemondás jogát az annak alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon

belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül lehet gyakorolni.

- [41] A másodfokú bíróság az ítélete indokolásában egyértelműen rögzítette, hogy a felperes a perfelvételi szakban és a későbbiekben sem élt keresetváltoztatással, és azt a tényállítást, hogy az alperes számítástechnikai rendszerből kizárása alapos indokkal történt, hatálytalan iratban terjesztette elő, ezért a törvényszék azt nem jogszerűen vette figyelembe. Emiatt nem volt jelentősége annak sem, hogy a felperes ezt a lemondási indokot határidőben jelölte-e meg, mivel joghatályosan a felperes erre első és másodfokon nem hivatkozott. Ebből következően a rendkívüli lemondásban megjelölt ok elkészttségét a bíróságok érdemben nem vizsgálhatták, ennek indokául a törvényszék a Pp. 201. § (3), 203. § (1), 215. § (1), illetve 170. § (2) és 217. § (1) bekezdését jogszabálysértés nélkül jelölte meg.
- [42] A felperes felülvizsgálati kérelmében eljárásjogi jogszabálysértésre a jogszabályhely pontos megjelölésével és annak tartalmi körülírásával nem hivatkozott, nem jelölte meg a hivatkozott szakaszokat megsértett jogszabályhelyként, ezért a felülvizsgálati eljárásban ez nem volt vizsgálható.
- [43] Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] Az eljárás során a felperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért a Kúria 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült és igazolt perköltsége megfizetésére.
- [45] A Kúria az illeték mértékét 1.340.000 pertárgyérték figyelembevételével az Itv. 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. A felperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, így a megállapított illetéket helyette az állam viseli.
- [46] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. január 22.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Gál Attila s.k. előadó
bíró, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitel  l:

tisztviselő